

Resan till Linz

Under min vistelse i Linz 1-6 september, i samband med att staden firade som en av Europas Kulturhuvudstäder 2009, fokuserade jag på tre festivaler: 80+1, Akustikon - World of Hearing och Ars Electronicas utställning Human Nature.

Syftet med resan var att studera hur man kan använda och utveckla stadsljud konstnärligt, arbeta med akustisk utsmyckning men också hitta nya rum för ljudkonst. Bland annat pågick en festival för elektroniska klanger i gamla kyrkorum.

Mitt hotell låg ett stenkast från Ars Elektronica som är ett konstnärligt centra för kultur och (hög)teknologi. Och där befann jag mig varje dag för att följa det världsomspännande projektet Human Nature, som bland annat är ett samarbete mellan MIT i Boston, ORF (österrikiska radion) och japansk spel-och mangakultur. I festivalen deltog 800 artister från 31 länder.

Det mobila ljudet framhävs i de flesta utställningarna.

iPoden har blivit den moderna stadsmänniskans religion. De går på gatan inneslutna i sina egna kokonger, stöter in i varandra, är döva för små sociala signaler och utestänger alla som inte befinner sig i deras bubbla.

I flera av stadsinstallationerna beskrevs ljudets fyra egenheter. Att vara överallt, att se allt, att veta allt, att kunna allt. Det öppnar upp ett oändligt fält för manipulation och exploatering, från ljudeffekter och jinglar till hela ljudmiljöer. Och elektronisk distribution.

Ljudet och hörseln går i alla riktningar och förflyttas ständigt i tre (fyra) dimensioner. Perceptionsmässigt innebär det en revolutionerande kurragömmalek där ljudet går in och ut ur synliga och dolda rum. Att skicka, ta emot, bearbeta,

transportera och länka vidare ljud liknar nämligen inget annat människan har gjort under sitt korta liv på jorden.

Efter bilen är antagligen mobiltelefonen ljudlandskapets vanligaste instrument. Föreställ dig staden som ett musikstycke utan början och slut. I stora städer är det den kompakta symfonin som dånar, de officiella ljuden. Längre ut på landet formas ljuden till något som liknar kammarmusik, med större intimitet. Men med mobiltelefonens ambulering ljud blir det genast mer komplicerat eftersom instrumentet är i rörelse.

För tyst blir det aldrig. Det finns varken en tom rymd eller tom tid för örat. Alltid finns något att höra. Parallellt med musiken existerar alltså ett slags antimusik: öronsus, blodomlopp, knakande muskler, ventilation, rulltrappor, nätspänning. Mobiltelefonen är en hybrid, dels ett kommunikationsinstrument med indikerande signaler och dels ett ofrivilligt musikinstrument. Det mest intressanta är kanske att den passar in i båda världarna, obehindrat.

I projektet 80+1 undersöktes ljudets omfunktionalisering.

Fördelen med ett fullständigt flyttbart ljud är att det varken är innanför eller utanför. En "Garbo-effekt" uppstår. Vi hör en melodislinga, en signal, en ljudeffekt, men eftersom avsändaren själv väljer "att eventuellt visa", "att visa en del" och "att inte visa" och på så sätt laborera med kommunikationen, skapas spänningar blandad med vi-känsla.

Inom bildkonsten och filmen (som reklamen alltmer hämtar sin dramaturgi från) skapar det stor effekt eftersom det förskjuter synfältet. Ljud kan så att säga neutralisera och till viss del störa ut sådant man inte vill kommunicera. Ljud håller kvar uppmärksamhet, intresse och medvetande vid en stum produkt. Det skapar ett rum som omedelbart ger liv åt bilden. Det kan ackompanjera bildens behov av växlingar, rörelser, tempo, puls, repetition. Vidare binder ljudet samman publiken i en gemensam upplevelse, ungefär på samma sätt som när vi marscherar eller dansar till musik.

Ljudet gör det faktum att bilden är stum mindre märkbart, genom att det lånar sina arketyper som glädje, aggression, vrede, sorg till bilden.

Det genomgående temat för Akustikon - World of Hearing, var akustisk identitet.

Hela tillvaron består av olika slags ljudrum, från buller och hela skalan till musik, ibland befinner vi oss mitt-i-mellan och är inte riktigt medvetna om det är ljud eller musik, om ljudet kommer från utsidan eller insidan av vår egen kropp.

All musik är ljud men alla ljud behöver nödvändigtvis inte vara musik. Och det är denna dubbelsidighet som gör ämnet så infallsrikt för konsten.

De flesta är överens att decibeltalet har nått en övre gräns, samtidigt som industrin visar liten vilja att spendera mer tid och pengar på bullerdämpande åtgärder. Men med modern ljuddesign går det bevisligen att utforma och tänka industriakustik, vibration, mekanik och ljudspill på andra sätt. Grundfråga 1: Vad är meningen med föremålets ljud, korresponderar det med objektets användningsområde? Är ljudet från mikrovågsugnen "arteget", eller störande eftersom det hade passat bättre på en eldriven juicepress?

Ja, vem stör vem? Var är källan till all oro?

Nyckelord är kontroll och makt. Undersökningar visar entydigt att kontrollen och makten över ett ljud påverkar upplevelsen av detsamma. Den bullriga grannen som väljer att kantklippa gräset just när du vill lyssna på Mozarts klarinettkonsert är alltså långt mera störande än när du själv kör med jordfräsen en söndagsmorgon.

Det gäller att uppnå ett minimum av interferenser så att man samtidigt kan centrifugera tvätten, diska och tala i telefon. Men vi lever samtidigt i en teknisk-imaginär värld där vi tror oss veta varför saker och ting låter som de gör. Egentligen har vi ingen aning om varför proppskåpet surrar. Meningen med ljudet är oss fullständigt obekant. Beskriver ljudet styrka, modernitet, hightech, ålderdomlig mekanik?

I grunden handlar ljuddesign om akustisk identitet, från det lilla knäppet när man öppnar barnmatsburken (kvalitetsljudet) till det stora företagets audiovisuella presentation och ljudbild utåt, som anses påverka företagets "kommunikativa potential" och bygga "associativa länkar".

Ljud har många syften. Oftast ger ett operativt beteende ett direkt akustiskt svar. Föremål kan låta i sig på grund av elektricitet, mekanik eller annan teknik. Ett föremål kan ha ett ljudtillägg för att maskera eller försköna intrycket. Vanligast är signalen, det föränderliga- och atmosfärskapande ljudet.

Ljuden antas även passa olika personligheter: femenina-maskulina, starka-svaga, intensiva-subtila, rena-smutsiga, kalla-varma, sensuella-hårda, moderna-traditionella osv.

Uppenbarligen lyssnar vi på olika sätt till olika saker, och det finns mycket som tyder på att inte bara individer utan också hela samhällen och kulturer lyssnar på olika sätt. Till exempel finns det stora skillnader mellan vad man kan kalla fokuserat lyssnande och perifert lyssnande. Varför koncentrerar vi oss på vissa ljud medan vi knappt lägger märke till andra? Är vissa ljud kulturellt diskriminerande så att de över huvud taget inte hörs? Filtreras vissa ljud bort eller framstår de som alltför obetydliga i jämförelse med andra? Hur inverkar den akustiska miljöns förändringar på vilka sorters ljud vi väljer att lyssna på eller strunta i? Är ljuden bara till problem, eller kan de ses som resurser. Hur viktiga är ljuden för helhetsupplevelsen av en plats, en kultur, en tidsålder? Behövs kanske ljudfria zoner? Akustikskyddade ljudreservat? Museum för alla utrotningshotade ljud?

Ljudlandskapet är satt i ständig förändring. Ljuden förökar sig till och med snabbare än mänskligheten. Men frånsatt de fysiologiska risker som apparatsamhället medför; hur påverkas vi psykiskt, socialt av dessa ljudförändringar?

Prolog: Stort tack PK för att jag fick möjlighet att fortbilda mig i Linz. Resan gav många nya bekantskaper och

**infallsvinklar till ett spännande och omvälvande ämne:
ljud.**

Mikael Strömberg

länk till bild: ars electronica

http://www.linz09.at/fm/4972/FE_2009_Sujet_003_p.jpg